

»§ 19. Retten til aktindsigt efter lov om offentlighed i forvaltningen omfatter ikke adgang til at blive gjort bekendt med identiteten, herunder navne, adresser og telefonnumre, på de personer, der udfører forsøg eller passer dyr til sådanne formål.«

Til § 2

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

5) I *stk. 2* ændres »1. april 1993« til: »1. april 1994«.

Bemærkninger

Til nr. 1

Justitsministeriet har overvejet, i hvilket omfang anvendelse af andre dyr end hvirveldyr til forsøg bør være omfattet af reglerne i dyreforsøgsloven.

En udvidelse af dyreforsøgslovens anvendelsesområde til at omfatte alle dyr vil indebære, at en række dyr som f.eks. bladlus, hunde-opper og andre insekter inddrages under lovens bestemmelser, hvilket i væsentlig grad vil vanskeliggøre administrationen af loven.

Justitsministeriet kan imidlertid ikke helt udelukke, at der eventuelt er større hvirvelløse dyr, der bør være omfattet af lovgivningen.

På den baggrund foreslås det, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at anvendelse af andre dyr end hvirveldyr til forsøg, der som nævnt i lovens § 1, stk. 1, må formodes at være forbundet med smerte, lidelse, angst eller varigt mén for dyrene, helt eller delvis skal være omfattet af reglerne i dyreforsøgsloven.

Det foreslås endvidere, at justitsministeren skal kunne fastsætte regler om, at anvendelse af andre dyr end hvirveldyr til forsøg skal indberettes til Dyreforsøgstilsynet. Denne bestemmelse tænkes anvendt i tilfælde, hvor der ikke findes at være tilstrækkelig viden om de pågældende dyr eller om anvendelsen af dyrene til forsøg. I sådanne tilfælde vil indberetninger om forsøg til Dyreforsøgstilsynet kunne give tilsynet og dermed Justitsministeriet bedre mulighed for at vurdere, i hvilket omfang der er grundlag for at lade anvendelse af dyrene til forsøg være omfattet af dyreforsøgslovens regler.

Den nærmere fastlæggelse af, hvilke dyr der skal inddrages under loven, kan efter Justitsministeriets opfattelse først ske efter indhentelse af nærmere oplysninger, f.eks. fra England og Sverige, der angivelig har medtaget visse dyr, der ikke er hvirveldyr, under dyreforsøgslovgivningen.

Til nr. 2

Det Dyreetiske Råd har i sin udtalelse til Justitsministeriet om dyreforsøg fremsat forslag om en ny sammensætning af Rådet for Dyreforsøg. Forslaget indebærer, at ét medlem af rådet udpeges efter indstilling fra Det Dyreetiske Råd. Derimod skal Sundhedsstyrelsen og de sygdomsbekæmpende foreninger efter Det Dyreetiske Råds forslag ikke længere have ret til at indstille medlemmer til rådet, og dyrebeskyttelsesforeningernes indstillingsret foreslås beskåret fra 4 til 3 medlemmer.

Justitsministeriet finder det rigtigst, at der ved sammensætning af Rådet for Dyreforsøg fortsat sikres en bred repræsentation af såvel forskningsinteresser som dyrebeskyttelsesinteresser og andre lægmandsinteresser. Såvel det offentliges interesse i sygdomsforskning m.v. som de lægmandsinteresser, der er knyttet til de sygdomsbekæmpende foreninger, bør være repræsenteret i rådet. De af Sundhedsstyrelsen og de sygdomsbekæmpende foreninger indstillede medlemmer bør derfor ikke udgå af rådet.

På den anden side har der fra flere sider været peget på, at balancen i rådet mellem på den ene side forskningsinteresser og på den anden side dyrebeskyttelsesinteresser kan forekomme skæv.

På den baggrund foreslås det, at det til bestemmelsen om rådets sammensætning tilføjes, at justitsministeren udpeger ét medlem af rådet efter udtalelse fra Det Dyreetiske Råd. Herved forøges antallet af menige medlemmer i rådet fra 9 til 10.

Til nr. 3

Paragraffer om den meget begrænsede aktindsigt blev indsat i dyreforsøgsloven i 1987. Under udvalgsarbejdet er det oplyst, at årsagen til dette var, at man frygtede chikane mod personer og institutioner. Imidlertid er der intet, der tyder på, at organisationer, der arbej-